

N:o 18.

Ank. till Riksd. kansli den 24 april 1891, kl. 7 e. m.

Andra Kammarans tredje tillfälliga utskotts uttåtande n:o 7, i anledning af väckt förslag om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående ytterligare utsträckning af fridlysningstiden för elg.

Uti en inom Första Kammaran väckt motion, n:o 14, har herr M. Unger föreslagit, det Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes i nåder taga i öfvervägande och besluta, huru vida icke fridlysningstiden för elg allmänneligen bör ytterligare utsträckas så, att elgjagt må i hela riket årligen varda tillåten endast de femton första dagarne af september månad.

Såsom stöd för denna framställning har motionären anført följande:

»Det torde nu mera vara temligen allmänt insedt och erkänt, att den genom kongl. kungörelsen den 15 februari 1878 bestämda fridlysningstid för elg bör, om elgstammen skall kunna hållas uppe, ytterligare utsträckas så, att endast 15 i stället för 30 dagar varder den i lag medgifna tiden för elgjagt.

De, med stöd af kongl. kungörelsen den 2 juli 1875, från skilda delar af landet allt jemt återkommande underdåniga framställningarna om elgjagts inskränkning torde få anses såsom ojäfviga vittnesbörd att sådan inskränkning är allmänneligen behöflig.

Vid fråga derefter, om hvilka 15 dagar af året, som, med hänsyn till nödig jagtvård och andra på den frågan inverkande omständigheter, må anses vara de mest lämpliga för den tillåtna elgjagten, är till en början att beakta, det elgens parningstid i allmänhet läser få anses inträffa, enligt

Bih. till Riksd. Prot. 1891. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 16 Häft. (N:o 18.)

gammal sägen, emellan korsmessen och brittmessen, det vill säga, emellan den 14 september och 7 oktober.

Under sådant förhållande och då elgen väl, liksom annat nyttigt villebråd, skäligen bör vara fridlyst under sin parningstid, samt hans kött nyss efter parningen är magert och mindre välsmakande, men jagttiden å andra sidan, med hänsyn till årskalfvarnes tillväxt och svårigheten att under den varma årstiden bevara köttet från snar förskämning, icke heller torde böra utsättas före september månad, synes lämpligaste tiden för elgjakten vara de 15 första dagarne af september.»

Första Kammarens tillfälliga utskott n:o 2 har i sitt utlåtande i anledning af motionen hufvudsakligen anført:

att behovet af ytterligare utsträckning af fridlysningstiden för elg måste anses vara ådagalagdt af den omständigheten, att, sedan genom kongl. kungörelsen den 2 juli 1875 blifvit stadgadt, att, derest erfarenheten visade, att den i lag bestämda fridlysningstid behöfde för hela riket eller viss del deraf utsträckas eller inskränkas, Kongl. Maj:t egde derom särskildt förordna, Kongl. Maj:t har, änskönt elgjakstiden blifvit genom allmän lag år 1878 inskränkt till september månad, funnit skäligt att, på särskilda ansökningar ytterligare inskränka tiden för elgjäkt så, att den år 1890 varit dels alldeles förbjuden inom två län och ett landstingsområde, dels äfven inskränkt till senare hälften af september månad i elfva län jemte ett landstingsområde;

att, då slik inskränkning i de orter, der sådant ansetts erforderligt, kunnat enligt 1875 års kungörelse, på sätt som skett, vinnas, det skulle kunna invändas, att förändrad lagstiftning i detta hänseende ej vore nödig, men att utskottet ansett, att allmän lag bör så lämpas efter förhållandena, att den må kunna tillämpas åtminstone i större delen af riket, i stället att, såsom nu är fallet, undantagen omfatta nästan hela den del af landet, der elg finnes;

att, i fråga om hvilka femton dagar kunde anses vara de lämpligaste för elgjakten, utskottet, under åberopande af ett i dess betänkande intaget, af domänstyrelsen den 29 sistlidne december till Kongl. Maj:t afgifvet underdånigt utlåtande, hvori domänstyrelsen på anförda skäl hemställt, att tiden från och med den 1 till och med den 15 september måtte bestämmas åtminstone för de norrländska länen, delade domänstyrelsens åsigt rörande lämpligheten af elgjakstens förläggande till förra hälften af september månad och i betraktande af vigten deraf, att en bestämd, för hela riket gällande, kort elgjakstid vore genom lag stadgad, fann de af domänstyrelsen anförda skäl för jagttidens bestämmande till första hälften af september månad i *Norrland* väsentligen hafva giltighet äfven hvad rikets mellersta och södra delar angår.

Med erinran, att det fortfarande, likasom hittills, lärer få anses Kongl. Maj:t enligt kongl. kungörelsen den 2 juli 1875 förbehållet att om förändrad fridlysningstid för elg med hänsyn till ortförhållanden och andra omständigheter för vissa delar af riket särskildt förordna, hemställde utskottet, att herr Ungers här ifrågavarande motion måtte af Riksdagen bifallas.

Denna hemställan har Första Kammarén den 11 denna månad bifallit, hvarefter Första Kammarens beslut, jemlikt § 63, mom. 3 riksdagsordningen, blifvit genom utdrag af protokollet delgifvet Andra Kammarén, som hänvisat detta ärende till sitt tredje tillfälliga utskott; och får utskottet, som delar de af Första Kammarens andra tillfälliga utskott i ämnet uttalade åsigter, med anledning häraf hemställa,

att Andra Kammarén ville biträda Första Kammarens ifrågavarande beslut.

Stockholm den 24 april 1891.

På utskottets vägnar:

AUG. WIJKANDER.
